

Závěrečná reflexe – Audiocafé **Lucie Mančíková, 509774**

Při výběru předmětů na tento semestr jsem hledala nějaký, který mi přinese nové poznatky, ale zároveň bude spíš odlehčující. Když jsem se díky mé kamarádce dozvěděla o Audiocafé, znělo mi vše skvěle, jen jsem přemýšlela, zda nepočkat na dobu „offline předmětů“. Nakonec jsem si jej zapsala a jsem za to zpětně moc ráda, protože pro mě tento předmět byl příjemným zpestřením večera. Jelikož často před spaním poslouchám podcasty nebo audioknihy, vyhovovali mi také právě večerní vyučovací hodiny. Celkem jsme mohli v tomto předmětu slyšet osm debat. Mě osobně nejvíce zasáhly dvě, ale to neznamená, že ostatní byly méně kvalitní či zajímavé, jedná se čistě o věc osobního názoru.

Myslím si, že nebudu jediná, kdo zmíní dokument *Moje kamarádka Zuzka*. Dokumentaristka Tereza Raková mě tímto dílem doslova zasáhla. Rakovina je obecně jedna z nejvíce obávaných nemocí. Sama s ní mám bohužel velmi špatnou zkušenost, kdy blízký člen z mé rodiny na tuhle nemoc zemřel... vše se stalo v rámci několika měsíců a od té doby mám z tohoto onemocnění obzvlášť velký respekt. Mnoho lidí nad touhle nemocí zvítězilo a zpětně tvrdí, že je to o tom se nevzdát a být pozitivní. Přesně taková byla i Zuzka, ale bohužel to nestačilo a svůj boj prohrála. Jednou z nejnáročnějších pasáží pro mou psychiku byl poslech vzpomínek od Zuzčiných přátel. Opravdu obdivuji zpracování celého dokumentu, který tak Zuzku a její příběh uchová alespoň v paměti mnoha z nás. V neposlední řadě obdivuji také odvahu dokumentaristky, že do něčeho takového šla, muselo to být velmi náročné po stránce psychické. Každopádně si myslím, že je určitě potřeba, aby lidé slyšeli i takové příběhy. Mám pocit, že se ve svém životě setkávám s čím dál větším množstvím těch, kteří jsou nespokojeni a stěžují si na nejrůznější věci ve svém životě... často mi připadá až úsměvné, o jaké malichernosti se jedná. Mám pocit, že občas opravdu některým nedochází, co je opravdový problém. Sama se čas od času přistihnu, jak se s podobnými malichernostmi také trápím. Díky podobným dokumentům (a také možná po této koronavirové době...) nám snad dojde, co jsou opravdu problémy a jak je důležité si vážit toho „být zdravý“.

Druhým poslechem, který bych ráda vyzdvihla, byl právě poslední – *Láska za časů korony*. Po těchto psychicky náročnějších tématech byl tento poslech takovým hezkým odlehčením na závěr. Zároveň pro mě velmi aktuální – sama jsem sledovala prostřednictvím sociálních sítí příběh australsko-amerického páru, který byl téměř rok oddělen a nakonec se tito dva zamilovaní museli setkat v úplně jiné zemi, ve městě Dubaj. Ceníم opravdu promyšlené zpracování a poskytnutí hned několika lidských příběhů. Kdo by tomu ještě před nedávnem věřil, že se s něčím takovým v tomto století setkáme?...